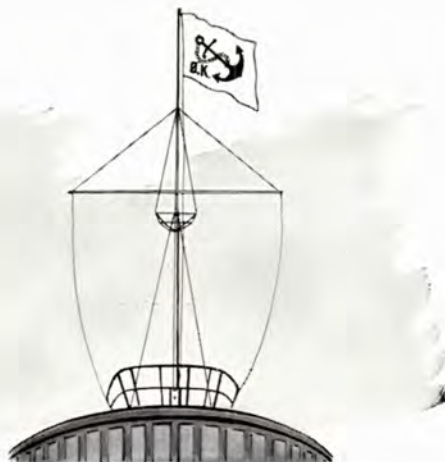

ØK BLADET

ÅRGANG 5 · NUMMER 5 · OKTOBER 1962

Ø K - B L A D E T

Udgivet af

AKTIESELSKABET DET ØSTASIATISKE KOMPAGNI
Holbergsgade 2, København

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:

G. Holst

REDAKTIONSUDVALG:

J. L. Buch-Larsen

C. E. Olsen

E. Sivertsen

REDAKTIONENS ADRESSE:

ØK-Bladet, A/S Det Østasiatiske Kompagni, Sekretariatet,
Holbergsgade 2, København K

Husk at melde adresseforandring

TRYK:

Bogtrykkeriet Forum, København

Eftertryk kun med redaktionens tilladelse

INDHOLD:

Forsidebillede: ØKB's ro-afdeling holdt den 1. september kanindåb på Langelinie, hvor »kanninerne« måtte gennemgå det foreskrevne ritual for at blive accepteret som rigtige roere.

Front page: On 1st September our rowing club held its annual baptizing ceremony at which the greenhorns were accepted as real oarsmen.

Bagside: Hongkong. Junke-fiskerens kone salter fangsten, og familiens yngste »går« med på arbejde. (UPI photo).

Back page: Hongkong. The wife of the junkfisherman prepares dried salt fish, and the youngest member of the family »goes to work« with her. (UPI photo).

Hvad er kaffe?	3
Kompagni-nyt	7
Her bor vi	10
(Vignetter: Mr. H. M. Tam, Hongkong)	
Skandinavisk søfartsmesse	16
Pengetransport til Prae	17
Nyt »Selandia«-maleri	17
Sporten	18

HVAD ER KAFFE?

Kaffens historie, dyrkning og behandling

Kaffe laves af de brændte og maledede bønner af planten »Coffea«, der tilhører familien Rubiaciae, af hvilken de vigtigste kaffearter er »Coffea Arabica« og »Coffea Robusta«.

Tilsyneladende har de lærde gennem tiderne ikke kunnet nå til enighed om, hvornår man først har fået kendskab til kaffeplanten, men det må have været i det 9. århundrede. Der er imidlertid ingen tvivl om, at planten stammer fra Abessinien og ikke, som mange mennesker tror, fra Arabien. Skønt det kun gik langsomt fremad helt op til det 16. århundrede, blev det efterhånden almindeligt at dyrke kaffe og indtage denne stimulerende drik – stimulerende fordi den indeholder stoffet kaffein – i sådanne lande som Arabien, Yemen, Ægypten, Persien og Indien.

Araberne gjorde alt, hvad de kunne for at holde denne indbringende industri og handel for sig selv ved at forbyde, at de dyrebare bær førtes ud af landet, men med de tusinder af pilgrimme, som rejste til og fra Mekka, var dette forbud ikke effektivt.

I begyndelsen af det 17. århundrede kom europæerne til at lære kaffen at kende gennem rejsende, der vendte tilbage fra de østlige middelhavslande. Hollænderne, som ofte har været pionerer på det handelsmæssige område, begyndte at plante kaffe på Ceylon, og snart efter indførte de også dyrkningen af kaffe i deres kolonier på Java og Sumatra.

Franskmændene prøvede at dyrke kaffe i det sydlige Frankrig, i Dijon, men forsøget mislykkedes.

Amsterdams borgmester forærede i 1714 Ludvig XIV af Frankrig et kaffetræ, og det siges, at dette træ er stamfader til de fleste kaffetræer i de tidligere franske kolonier såvel som i Syd- og Centralamerika og Mexico.

Samtidig begyndte hollænderne at dyrke kaffe i Surinam på nordøstkysten af Sydamerika, hvorfra den i 1727 indførtes til staten Pará i Brasilien af en sergent ved navn Francisco de Mello Palheta, og portugiserne har således æren af at have taget initiativet til kaffedyrkingen i Brasilien.

I dag dyrkes der kaffe mange steder, og nedenstående tal angiver de omtrentlige kvanta, som kan eksporteres indenfor dette høstår:

	1.000 sække à 60 kg netto
Nordamerika	7.855
Sydamerika	40.545
(heraf Brasilien 32.000 og Colombia 6.800)	
Afrika	12.008
Asien og Stillehavsøerne	1.991
Samlet verdensproduktion, som kan udføres	62.399

Kaffe hører i dag til verdens vigtigste handelsartikler, idet den er nummer et blandt landbrugsprodukterne, og den overgås i den internationale handel kun af olie. Den spiller en yderst vigtig rolle i økonomien og samfundslivet i størstedelen af de kaffedyrkende lande, og i mange år har kaffedyrkingen og handelen med kaffe forårsaget store politiske forviklinger særlig i Brasilien og Colombia.

Indtil for nylig stammede 75/80 % af Brasiliens eksportindtægter fra kaffe mod kun 55 % i dag.

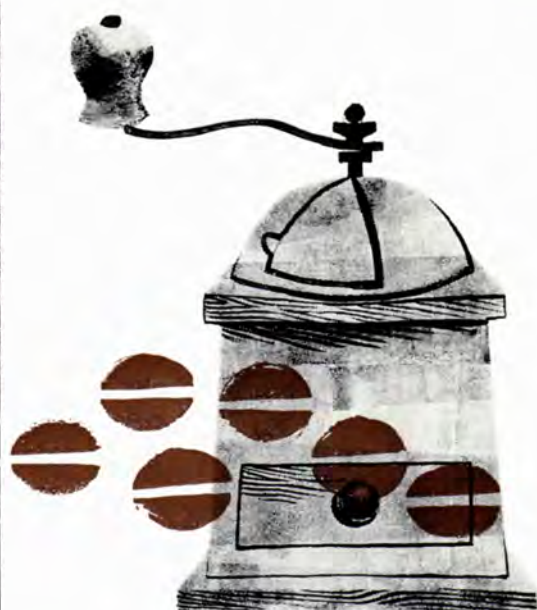
I det følgende beskrives, hvorledes kaffe plantes og dyrkes i Brasilien.

Man frembringer frøplanter i planteskoler. Frøplanterne dyrkes i små træpotter eller i overskårne bambusrør, som er fyldt med jord, gødning og kunstgødning.

I løbet af 5 uger har der udviklet sig et blad af en meget særegen form, som bedst kan beskrives med det navn, som bønderne har givet den – »Orelha de Onca« – vildkattens øre.

Efter ca. et år i planteskolen sættes fire eller flere af disse unge planter sammen ud i dybe og velgødede huller på marken.

Planterne står meget tæt sammen inden for gelederne, men imellem rækkerne er der brede stier, således

at man let kan komme til at luge og plukke, og for at forhindre jord-erosion sættes de unge planter nu ofte således, at de følger konturerne i det kuperede terræn. Da regnen hovedsagelig kommer på bestemte årstider, graver kaffedyrkerne ydermere lange grøfter og dybe huller for at holde jorderosionen i ave, når de voldsomme regnskyl falder. Når der er knapt med regn, og når den tørre årstid kommer, holder disse huller og grøfter på fugtigheden.

Denne metode kaldes »indirekte plantning«, og den finder sted i månederne oktober eller december/januar. Der er også en anden metode, »direkte plantning«, som kun anvendes i de allernyeste zoner i den østlige del af Paraná, hvor denne grænser op til Mato Grosso.

I hullerne, som nævnt ovenfor, sås 15–20 kerner, men rodsætningen afhænger af om junglen, som er blevet ryddet for at give plads til den nye kaffeplantage, er blevet brændt på den rigtige måde. Hvis ikke dør planterne.

I Brasilien dyrkes kaffen sædvanligvis i højlandet (450–800 meter over havet). Det er et uhyre stort land, og med sine 8.513.844 km² er det det femte største i verden, men kun områderne mellem den sydlige 19. og 26. breddegrad egner sig til kaffedyrkning.

Efter en optælling foretaget af »The Brazilian Coffee Institute« findes der i landet ialt 4.325 millioner ydende kaffetræer. Efter at kaffeplanterne er plantet ud, varer det 3½–4 år, før træerne bærer sælgelige kaffefrugter. På de gode plantager i staten Paraná kan udbyttet pr. 1.000 træer beløbe sig til 200 sække à 40 kg (kaffe i bælg – hvilket svarer omtrentlig til 20 kg kaffebønner), eller somme tider mere, medens andre

plantager kan have så ringe en afgrøde, at det dårligt betaler sig at bringe høsten ind.

Det er vanskeligt at sige, hvor mange år et kaffetræ kan bære frugt. I en af de allerbedste zoner (regnet efter kvalitet) i staten Sao Paulo kan man se smukke plantager på 75 år, der stadigvæk giver rimelige afgrøder, men hvor jorden er god, er et gennemsnit på 20–30 år normalen.

Kaffetræerne blomstrer fra september til december, med 2–3 blomstringer, der hver varer omkring en uges tid. Blomsterne kan slås af af let regn eller af vinden, og dette har naturligvis indflydelse på resultatet af den kommende høst, men hvis man får virkelig dårligt vejr i blomstringstiden, kan det også ødelægge de unge grønne bær og således gøre stor skade på træernes bæreevne, hvilket vil påføre dyrkerne store tab.

Man må også sørge for, at planterne ikke angribes af »bær-borere«, snegle eller andre snyltere, og for at forhindre dette, må træerne behandles med forskellige insektdræbende midler.

Også frosten er en fare. I vintermånederne, juli/oktober, falder temperaturen i Brasilien somme tider til lidt under nulpunktet, men det er tit et spørgsmål om, hvordan solen bryder igennem om morgenen. En lille smule frost skader ikke planten, men hvis solen er meget stærk og varm straks efter solopgang, smelter rimfrosten på bladene for hurtigt, og bladenes cellevæv dræbes (det svides), og på ganske kort tid er hele kaffeplantagen død. I løbet af de sidste 10 år er dette sket to gange i nogle af zonerne i Brasilien, i 1953 og i 1955, og begge gange har regeringen måttet støtte de ramte kaffedyrkere med langfristede og næsten rentefri lån.

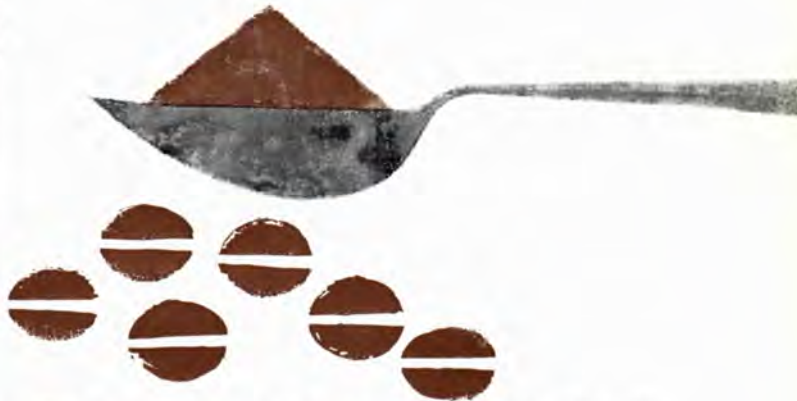

Ung pige, der plukker modne kaffebær.

Young girl collecting the ripe coffee berries directly from the tree.

Modstående side: Kaffetræerne står temmelig tæt sammen i rækker, men mellem rækkerne er der brede stier, så traktorer kan benyttes ved lugearbejdet.

Opposite page: The space between the coffee trees within the rows is rather small, but between them there is a wide path facilitating cleaning with the aid of tractors.

Kaffetræet i Brasilien når en højde på omkring 3½ meter, og der skal 3 voksne til med hinanden i hænderne for at spænde om det.

Høsten foregår i perioden fra maj til september. Der er forskellige måder at høste på. Høstarbejderne slår kaffetræerne med en bambusstang, og de modne bær falder ned på jorden, hvor de senere samles op, eller bærrerne plukkes af træerne og lægges i en lille bunke på et stykke klæde på jorden. Der er også en mellemvej. Arbejderen lægger et klæde under træet, og så slår han på træet med sin bambusstok.

Kaffen, der ligger direkte på jorden, vil forringes, hvis det pludselig begynder at regne i flere dage. Kaffen vil da få en dårlig, jordagtig smag, og dens salgsværdi går ned.

Efter høsten renses kaffen, d. v. s. man kaster den op i luften, og lader den falde ned på et meget fint sold, hvor blade, kviste, sten, jord og snavs sies fra kaffe-frugterne. Man skelner mellem de røde modne og de mørke bær. De første ligner kirsebær, medens de mørke ser ud som nødder med en hård skal udenom. »Kirsebærrene« føres til vaskeanlægget (et vandbassin), medens de mørke føres direkte til tørrepladserne.

Kent Linnét.

(Fortsættes i næste nummer).

WHAT IS COFFEE?

(Its history, cultivation, harvesting and trade).

Coffee is a beverage made from the roasted and ground seed of the plant »Coffea«, a member of the family Rubiaciae.

The most important coffee varieties are »Coffea Arabica« and »Coffea Robusta«.

Apparently the scholars of different times have not been able to agree upon the exact time when the coffee plant was first known, but it must have been around the 9th century A. D. However, there is now no doubt anymore that the place of origin was Abyssinia, and not Arabia as most people think.

Although the progress was slow up to the 16th century, the cultivation of coffee and the habit of drinking this stimulating beverage – stimulating because of the contents of Caffeine – spread to such countries as Arabia, Yemen, Egypt, Persia, and India. The Arabs did all they could to keep this lucrative industry and trade to themselves by forbidding any of the precious berries to be taken out of the country. However, with the thousands of pilgrims going to and from Mecca, the ban was not successful.

In the early 17th century coffee became known to Europeans through travellers returning from the Levant. The Dutch, who have often been pioneers in the commercial field, started to plant coffee in Ceylon, and soon after extended the cultivation to their settlements in Java and Sumatra.

The French tried to grow coffee in the southern part of France, at Dijon, but the attempt was a failure.

However, in 1714 the mayor of Amsterdam presented Louis XIV of France with a coffee tree, and it is said that this tree is actually the progenitor of most of the coffee trees in the French colonies, as well as in South and Central America, and Mexico.

At the same time the Dutch started to cultivate coffee in Surinam, on the North-East coast of South America, from where it was brought into the state Pará of Brazil in 1727 by a sergeant named Francisco de Mello Palheta. The honour for the initiative of planting coffee in Brazil thus belongs to the Portuguese.

To-day coffee is grown at many places and the figures given below indicate the estimated exportable quantities for this crop-year in:

Kaffen renses. Når den falder ned på soldet, sies blade, kviste, sten og jord fra kaffebærrene.

Winnowing of coffee. When it falls down on the screen leaves, twigs, stones, and dirt are separated from the coffee beans.

thousands of bags of
60 kos. net each:

North America	7,855
South America	40,545
(hereof Brazil: 32.000 and Colombia: 6.800)	
Africa	12,008
Asia and Oceania	1,991
World Exportable Production	62,399

To-day coffee ranks among the world's most important commodities being the first of the agricultural products in international trade, and the second only to oil. It plays a most important role in the economic and social life of the majority of the producing countries, and over many years the coffee production and trade have caused great political complications, especially in Brazil and Colombia. Until recent years 75/80 percent of Brazil's export revenue originated from coffee against approximately 55 percent to-day.

The following details describe the ways of planting and cultivation adopted in Brazil.

The seedlings are produced in nurseries. They are kept in little wooden pots or in pieces of cut bamboo filled with earth, dung, and some chemical fertilizer. In approximately 5 weeks' time is developed a leaf with a peculiar form, which is best described by the name given to it by the farmers, - »Orelha de Onca« - the wildcat's ear.

After about a year in the nursery four or more of these young plants are placed together in deep and well-fertilized holes in the field, and to prevent soil erosion the planting of the groups of seedlings nowadays often follows the contour lines of the undulating countryside. Actually the space within the rows is very small, but between every one there is a wide path facilitating cleaning, picking, etc. Further, as the rains mainly come in seasons, the careful farmer digs

For at forhindre jord-erosion sættes de unge kaffeplanter ofte således, at de følger konturerne i det kuperede terren.

To prevent soil erosion the planting of the seedlings often follows the contour lines of the undulating countryside.

long ditches and deep holes to check erosion of the earth when torrential rainfalls come. Further, when rain is scarce and the dry season comes these holes and ditches will hold the humidity.

This method is called »indirect planting« and it takes place in the months of October or December/January. There is another method, »direct planting«, which is only applied in the very new zones in the East of the state of Paraná, close to the border with Mato Grosso. In the holes lined up as described above 15 to 20 seeds are sown, however, if they are to take root much depends upon whether the jungle cleared to give room for the new coffee plantation was burned in the right way. Otherwise the seeds will die.

In Brazil coffee is usually planted at an altitude of 450 to 800 metres. The country is vast, being the fifth biggest in the world, with its 8.513.844 km², but not all of it is suitable for coffee cultivation. The limits for economic plantation are between the latitudes 19° and 26° South.

According to a count made by the Brazilian Coffee Institute the number of producing coffee trees is 4.325 millions.

After the transplanting it takes another 3½ to 4 years before the coffee tree bears commercial crop. In well-kept farms in the state of Paraná the output per 1.000 trees can be 200 bags of 40 kos. in pod (corresponding roughly to 20 kos. coffee beans) or even more, whereas other farms produce so badly that it hardly pays to bring in the coffee.

It is difficult to say for how many years the coffee tree can yield. In one of the very best zones (quality-wise) of the state of Sao Paulo you see beautiful plantations 75 years old and still yielding reasonable results, but as an average, provided well cared for, 20 to 30 years are normal on very good land.

The coffee trees are in bloom from September to December with two to three flowerings each lasting about a week. The flowers are easily beaten off by light rains or winds, and this will influence the result of the coming crop somewhat, but if really bad weather comes during this time it may destroy the young green berries as well, thus causing much damage to the productivity of the trees, resulting in heavy losses to the farmers.

Very good care must be taken that the plants are not attacked by berry borers, snails and other parasites and to prevent this the coffee trees must be treated with different kinds of insecticides.

Frost is another danger. During the winter months, July/October, the temperature in Brazil sometimes falls slightly below zero, however, it is all a question of how the sun shines in the early morning. A little frost does no harm to the plant, but if the sun is very strong and hot at sunrise, the hoar-frost on the leaves evaporates so quickly that the cellular tissue of the leaves is killed (»burned«), and in no time the whole coffee plantation is dead. During the last 10 years this has happened twice in some zones in Brazil, namely in 1953 and 1955, and both times the Government had to assist the unfortunate farmers with long term and almost interest-free loans.

The coffee tree in Brazil reaches up to about 3½ m and it will take three adults hand in hand to span around it.

In the period May/September it is harvest time. There are several ways of harvesting. The labourer beats the coffee trees with a bamboo rod and the ripe berries fall to the ground from where they are picked up later on, or he picks berry by berry and leaves them in a little heap on a cloth on the ground. You will also see one taking a middle course – he puts a big cloth under the tree and then beats the tree with his rod.

The coffee left on the bare ground will suffer if all of a sudden heavy rains set in for several days, and the coffee will get a bad earthy taste, and its commercial value will be depreciated.

After the harvest the coffee is winnowed by throwing it into the air, and letting it fall down on a very fine screen so that leaves, twigs, stones, earth, and dirt are separated from the coffee berries. Here we should distinguish between the red mature berries and the dark dry ones. The first mentioned remind you of cherries, while the other kind looks like nuts with hard husks. The »cherries« are taken to the washer (a water basin), while the hard ones go straight to the drying grounds.

Kent Linnet.

(To be continued).

Prins Axel og direktør Mogens Pagh blev vist rundt på Søfartsmuseet i Troense af ejeren, forfatteren Fr. Holm Petersen.

HRH Prince Axel and Mr. Mogens Pagh were shown round the maritime museum, Troense, by the owner, Mr. Fr. Holm Petersen.

Prins Axel og direktør Mogens Pagh besøgte den 15. august DANFOSS i Nordborg og krydsfinerfabrikken Kristian Stærk A/S i Sønderborg. Dagen

KOMPAGNI - nyt COMPANY - NEWS

• efter aflagdes besøg på søfartsmuseet i Troense.

• On 15th August H. R. H. Prince Axel and Mr. Mogens Pagh visited Messrs. DANFOSS, Nordborg, and the veneer factory, Kristian Stærk Ltd., Sønderborg. The next day a visit was paid to the maritime museum at Troense.

• Direktør Mogens Pagh og direktør S. Storm-Jørgensen besøgte fra 28. au-

gust 1962 New York, San Francisco og Los Angeles. Hjemkomst til København den 7. september.

• From 28th August Mr. Mogens Pagh and Mr. S. Storm-Jørgensen visited New York, San Francisco, and Los Angeles. They returned to Copenhagen on 7th September.

• Ved kongelig græsk anordning af 15. juli 1962 er direktør Edvard Strand-

berg blevet udnævnt til generalkonsul for Grækenland i København.

By Decree, dated 15th July, 1962, His Royal Greek Majesty has appointed Mr. Edward Strandberg Honorary Consul General for Greece in Copenhagen.

Vicedirektør Werner Nielsen og kontorchef Holger Hansen, Eksportafdelingen, har i juni måned aflagt et forretningsbesøg hos Krupp i Essen. Holger Hansen holdt her for en forsamling af Krupp chefer et 1½ times foredrag om forholdene i Østen baseret på indtryk fra sin rejse for nylig til en række lande der.

During the month of June Mr. Werner Nielsen and Mr. Holger Hansen, Export Department, visited Messrs. Krupp, Essen. To a gathering of Krupp leaders Mr. Hansen delivered a lecture about the conditions in the Far East based on impressions from his recent tour to various countries there.

Vicedirektør Werner Nielsen rejste den 18. september på forretningsrejse til Brasilien og Argentina.

On 18th September Mr. Werner Nielsen went on a business tour to Brazil and Argentina.

Ved underdirektør Otto Rasmussens tilbagetrædelse fra aktiv tjeneste er underdirektør H. Friser Frederiksen blevet valgt til medlem af bestyrelsen for Takoradi Veneer & Lumber Co. Ltd., Takoradi, og underdirektør T. W. Schmith er blevet valgt til medlem af bestyrelsen for Blundell, Spence & Co. (Australia) Pty. Ltd., Mascot, N. S. W., Australia.

After the retirement from active service of Mr. Otto Rasmussen Mr. H. Friser Frederiksen has been elected a member of The Takoradi Veneer & Lumber Co. Ltd., Takoradi, and Mr. T. W. Schmith has been elected a member of the Board of Messrs. Blundell, Spence & Co. (Australia) Pty. Ltd., Mascot, N. S. W., Australia.

Kompagniets »liaison office« i Antwerpen er blevet lukket pr. 20.8.1962, og lederen, Miss A. Christiaen, er udrådt af Kompagniets tjeneste.

On 20th August, 1962, our liaison office in Antwerp closed down and Miss A. Christiaen, who was in charge of the office, has left the service of our Company.

A/S Samex, København, (Scandinavian Associated Manufacturers and Exporters Ltd.), der blev startet i 1961, har udvidet sin kapital med 800.000 kr. nye aktier. Kapitalen er herefter på 1 mill. kroner, der er fuldt indbetalt.

Samex Ltd., Copenhagen, (Scandinavian Associated Manufacturers and Exporters Ltd.) which was founded in 1961, has increased its share capital by kr. 800.000. The capital, which is fully paid up, hereafter amounts to 1 million d. kr.

Gæstebogen

The guest book

The Honourable A. Landa, Minister for Housing & Co-operative Societies, N. S. W. Australia.

Charles Poletti, direktør, New York World Fair 1964-1965, New York.

Douglas Beaton, direktør, New York World Fair 1964-1965, New York.

F. Gløde, direktør, New York World Fair, København.

Hans Erik Helgesen, direktør, Fa. Larsen & Nielsen Constructor A/S.

Dr. Hans Wuttke, direktør, Brinckmann, Wirtz & Co., Hamburg.

Hilmar Baunsgaard, Danmarks handelsminister.

Stephen Tolbert, Minister of Agriculture & Commerce, Liberia.

Harald Nissen, Liberias generalkonsul, København.

Vagn Jensen, Managing Director, A/S Scandinavian West-Africa Shipping.

A. Thalberg, advokat, Zürich.

Hugh Barton, direktør, Jardine, Matheson & Co., Hongkong.

P. Skjøde Knudsen, direktør, Danish Dairy Machine Manufactory, Kolding.

H. E. G. D. Msonti, minister for Trade & Industry, Nyasaland.

W. G. Watson, Permanent Secretary to the Ministry of Trade & Industry, Nyasaland.

D. L. J. Mortelman, Managing director, General Steam Navigation Co., London.

George J. Hobbs, director, General Steam Navigation Co., Bremen.

Karl D. F. Andersen, dansk generalkonsul i Lissabon.

H. E. Derek N. M. Bryceson, Minister for Agriculture, Tanganyika.

A. P. S. Forbes, Permanent Secretary to the Ministry of Agriculture, Tanganyika.

A. R. L. Escombe, Managing Director, Escombe McGrath & Co., London.

Kenneth C. Craven, director, Escombe McGrath & Co., London.

Ingemann Olsen, dansk generalkonsul i New Orleans.

A. T. Inman, Shipping Manager, Dodwell & Co., Tokio.

Arthur J. Ross, Manager, Royal Bank of Canada, Vancouver.

Joaquin Cunanan, Member of the firm of Stewart, Cunanan & Co., Manila.

H. E. Cowper, Visiting Agent (Plantations).

Personale-nyt

Staff-News

Tidligere filialbestyrer i Tokio, Bent Andersen, der opholder sig i Ghana for senere at overtage ledelsen af organisationen der, er blevet indvalgt i bestyrelsen for R. T. Briscoe (Ghana) Ltd.

Fuldmagter

Powers of Attorney

Der er udstedt fællesfuldmagter til Fritz Andersen, Bangkok, og til Holger Castenskiold, Singapore.

Ved hr. T. Klüwers hjemrejse har Bent Segato, Rangoon, fra 1. 9. 1962 overtaget posten som »Representative of The East Asiatic Company Ltd.«, for Træafdelingen.

Telegrafist K. U. Hoffmann er pr. 1. 9. 1962 blevet ansat ved Forhyringskontoret.

Kontorchef Knud Rasmussen, Hovedboghholderiet, er i begyndelsen af september afrejst til Bangkok, hvor han midlertidigt har overtaget ledelsen af bogholderiet dér under Tage Hornbaks sygdom.

Filialbestyrerne P. Buchwald, Bombay, og Ejnar Mikkelsen, Bagdad, har været på korte forretningsbesøg ved hovedkontoret.

Ingeniør Bent Andersen, Eksportafdelingen, har i august måned været til kongres for folkevognsagenter i Johannesburg. På turen har han endvidere aflagt besøg i Salisbury, Ghana og Nigeria.

Kontorchef H. Jessen, Importafdelingen, der midlertidigt har gjort tjeneste ved New York kontoret fra den 15. marts d. å., er den 5. august vendt tilbage og har genoptaget sit arbejde ved hovedkontoret.

Kontorchef Ejnar Olsen, Skibsafdelingen, har i tiden fra den 5. august til den 8. september besøgt skibsagenter i New Zealand og Australien. Besøget i New Zealand blev foretaget sammen med repræsentanter fra rederierne Transatlantic, Göteborg, og Wilh. Wilhelmsen, Oslo, i forbindelse med etablering af hjemgående lastning fra New Zealand.

Kontorchef Erik Plesner, Importafdelingen, rejste i slutningen af august på forretningsbesøg til Nigeria og Liberia i forbindelse med Produce-forretning.

Forslytninger til hovedkontoret *Transfers to H. O.*

Sub-manager H. F. Langfeldt, Bangkok, til Importafdelingen.
Prokurist K. Hein, Bombay, (afdeling kendes endnu ikke).
Cand. pharm. H. Gadegaard Nielsen, Djakarta, til A/S DUMEX, København.
Kontorchef Erik Plesner, London, til Importafdelingen.

Filialforslytninger *Transfers*

Steffen Bjørn Hansen, Bangkok, til Salisbury.
Eric Lillelund, Bangkok, til Phnom-Penh.
Paul Jørgen Christensen, Buenos Aires, til Sao Paulo.
Jørn Mertins, Buenos Aires, til Cali.
Ingeniør H. A. Fonnesbech, Ghana, til Lagos.
Helge Frederiksen, Ghana, til Lagos (omkring nytår).
Helge Svend Nielsen, Ghana, til Free-town (til december).
Georg Benn Pedersen, Los Angeles, til New Orleans.
Per Bøtchjær, Paris, til Usumbura.
C. E. Dalgas, Singapore, til Borneo.

Nyansættelser

Reservedelsspecialist Svend Faarup

Hansen pr. 1. 12. 1962 for udsendelse til Ghana.

Ingeniør Erik Lomholt, for udsendelse til Oriental Machinery Stores, Bangkok.
Mekaniker Chr. Lundgreen for udsendelse til Lagos som værkstedsleder.

Ingeniør K. Pingel Rasmussen, Bangkok, F. Frølund Frederiksen, Nilssen, Olsen & Cia., Buenos Aires, Knud Madsen, Eksportafdelingen, Ole Hermann Nielsen, ingeniør Jørgen Holm Petersen, Ghana, og Børge Olsen, Usumbura, er udtrådt af Kompagniets tjeneste.

Pensioneret *Retired*

Kontorbud Georg Hansen 31. 8. 1962.
Kontorchef Holger Dibbern, Afregningsafdelingen, 30. 9. 1962.
Dørvagt Chr. Berthelsen, 30. 9. 1962.

Mærkedage

Red letter days

Runde fødselsdage

80 år

Pens. maskinchef E. K. Gundlach, 21. 11. 1962.

70 år

Fhv. nattevagt Thorvald Madsen, 9. 11. 1962.
Pens. kaptajn J. Carstens, 22. 11. 1962.
Pens. direktør Aage Jørgensen, Dansk Sojakagefabrik, 25. 11. 1962.

65 år

Niels Johan Hansen, Trælageret, 10. 11. 1962.

60 år

Kaptajn N. Agge, 24. 10. 1962.
Prokurist Olaf Glenberg, Kontrolafdelingen, 9. 12. 1962.

50 år

Maskinmester E. Kjærsgaard Jensen, 5. 11. 1962.
Kontorbud Ernst Jørgensen, 26. 11. 1962.

Ankomsten på hjemmeferie

On home leave

Gunnar Caspersen, Bangkok, cand. pharm. Henry Gadegaard Nielsen, Djakarta, Chr. Linnemann Matthiesen, Geert Bruun Petersen, Ghana, Svend Erik Nielsen, Rangoon, Otto René Kristiansen, Salisbury, Mogens Christer-

son, Sao Paulo, kaptajn Leo Darling, Ib Henry Hansen, Singapore.

Udsendelse til filialtjeneste

Service abroad

Jørgen Brandt, Bogholderiet, til Ghana.
Finn T. Damkilde, Bogholderiet, til Milano.
René Schwartz Hansen, Bogholderiet, til Bangkok.
Per Høybye Henriksen, Bogholderiet (tidl. Haadyai) til Bombay.
Ole Meyer Sørensen, Bogholderiet, til Mombasa.
Niels-Jørn Harboe, Eksportafdelingen, til Singapore.
Jørgen Dvinge Ilsoe, Eksportafdelingen, til Ghana.
Ingeniør Søren Leo Borup Kristensen, Eksportafdelingen, til Ghana.
Jens Nørlyng, Eksportafdelingen, til Mombasa.
Ingeniør Per Munch Glente, (tidl. Ghana) til Singapore.
N. E. Lockenwitz, Skibsafdelingen, til Genua.

Dødsfald

Obituary

Lederen af Ø.K.'s maskinafdeling i Bangkok (Oriental Machinery Stores) ingeniør Flemming Böttger, er den 1. august afgået ved døden i Bangkok af hjertelammelse. Flemming Böttger, der var født i Chicago, blev ansat i Kompagniet i april 1939 og rejste i september 1939 til Bangkok. Under den anden verdenskrig deltog han i kampe i det fjerne Østen som ingeniør-officer under britisk flag. Flemming Böttger, der blev 49 år, havde siden 1950 været leder af Oriental Machinery Stores.

Kontorchef Karl Kristian Nisson, London, er den 4. 8. 1962 afgået ved døden af et hjerteslag. K. K. Nisson, der blev 56 år, blev ansat i Kompagniet i 1923. Efter uddannelse ved hovedkontoret blev han i 1930 udsendt til Singapore, hvorfra han i 1952 blev forflyttet til United Baltic Corporation i London, hvor han gjorde tjeneste indtil sin død.

Assistent Flemming Hans Hansen, Importafdelingen, er den 10. august omkommet ved en færdselsulykke i København. Flemming Hansen havde afsluttet sin uddannelse ved hovedkontoret og stod netop foran indkaldelse til militærtjeneste.

HER BOR VI

Den britiske kronkoloni Hongkong er som en lille balkon på det kinesiske fastland og består – foruden af 235 øer og holme – af øen Hongkong, erhvervet i 1841, halvøen Kowloon erhvervet i 1860 og New Territories lejet af Kina i 1898 for et tidsrum af 99 år.

De to sidstnævnte territorier ligger i forlængelse af hinanden på det kinesiske fastland lige nord for Hongkong øen, kun adskilt af et $1\frac{1}{2}$ km bredt farvand.

Hele kronkolonien dækker et areal på ca. 1030 km², hvoraf Hongkong øen med sin tætbefolkede by Victoria optager 75 km², og den lige så tæt bebyggede Kowloon bydel dækker 9 km². Kolonien har ca. 620 km kystlinie og 1.800 km² territorialfarvand, hvoraf en del udgør den smukke og glimrende Hongkong havn. Navnet Hongkong betyder noget i retning af »duftende vand«, en overlevering fra gammel tid, da sørøverne anløb her med deres skibe for at hvile og hente vand.

Hongkong har fire årstider, af hvilke den koldeste er november-februar med smukt tørt vejr og temperaturer omkring 10° C., der gør det nødvendigt at være varmt påklædt og have husene opvarmet. Den varmeste tid er juni-september med temperaturer omkring 30° C., men på grund af den meget høje fugtigheds-

grad, der ligger mellem 75 og 100 %, føles varmen mere end på andre steder med lignende, men tør varme.

Hongkong øen var barsk og ufrugtbar, da den blev overtaget af englænderne, med meget lidt fladt land langs kystlinien og med mange højdedrag, hvoraf den højeste, Victoria Peak, er godt 550 m, men siden da er meget land blevet indvundet fra havet. Forretningskvarteret ligger langs kysten, og i dag ligner det med sine 20 etagers forretningsbygninger og banker et lille Manhattan. Beboelseskvartererne strækker sig op ad bjergskråningerne, og hvor der blot findes et lille delvis plant areal, ligger der beboelsesejendomme. Man sprænger endog klipperne bort for at skaffe plads til ejendomskomplekser på siden af bjergskråningerne ud mod havnen, såvel som oven på bjergene, hvorfra der er en pragtfuld udsigt over havnen, Kowloon og New Territories.

Der er dog stadigvæk ikke nok land til at huse alle de mange indbyggere og især de mange flygtninge, og gennem årene har regeringen indvundet land fra havet ved opfyldning for at skaffe de tidligere flygtninge tag over hovedet og for at få grunde til kontorbygninger, fabrikker og beboelseshuse. Da Hongkong ligger

ved havet, har den en stor fiskerflåde af kinesiske junker, som med deres maleriske sejl skaber et meget romantisk billede, når de passerer de store moderne oceanskibe, som ligger for anker i havnen. Mekanisering af junkerne skrider imidlertid hurtigt fremad, og det vil sikkert ikke vare mange år, før sejljunkere er en saga blot. Det anslås, at ca. 50.000 mennesker bor ombord på disse junker, der dækker en stor del af koloniens forbrug af fisk.

Hongkong har en glimrende beskyttet dybvandshavn, der omfatter 42 km² ankerplads næsten helt omgivet af land; en af de bedste og mest effektive havne i verden, som årligt anvendes af ca. 5.500 større skibe fra hele verden. Hotelkapaciteten er blevet forøget til det tredobbelte i de sidste tre år, og i 1963 disponerer hotellerne over mere end 6.000 værelser.

Hongkongs indbyggerantal er i dag ca. 3.3 millioner sammenlignet med ca. 600.000 lige efter den anden verdenskrig. Denne kolossale forøgelse skyldes hovedsagelig tilstrømning af flygtninge fra Kina. Hongkongregeringen gør sig meget store anstrengelser for at huse og forsyne alle disse flygtninge med føde, og der foretages til stadighed store boligbyggerier.

Ud af de 3.3 millioner indbyggere lever og arbejder ca. 2.7 millioner på et ca. 36 km² stort areal (Londons 8.3 millioner er fordelt over et areal på 1.800 km²), og mange af disse mennesker transporteres hver dag tværs over havnen fra Kowloon til Hongkong øen og omvendt. Omtrent 150 millioner mennesker transporteres årligt af færge-selskaberne.

Før krigen og mange år efter var Hongkongs eksistens for en stor del afhængig af sin entrepot- og transithandel med Kina, hvilken imidlertid gradvis begyndte at gå tilbage efter oprettelsen af den Kinesiske Folkerepublik i 1949. Mange af flygtningene fra Kina var ufaglærte og fattige, og deres levestandard var utrolig lav. Imidlertid kom også mange dygtige og energiske industrimænd fra Shanghai og Nordkina til Hongkong og bragte med sig både faglærte arbejdere og betydelig kapital, og de købte land og begyndte at anlægge fabrikker og opbygge nye industrier. De anvendte deres opfindsomhed og energi på forskellig måde med stort held. Disse kinesiske industrimænd kunne imidlertid også drage fordel af de stabile og gode forhold, der var skabt af den britiske regering samt af den omstændighed, at man ikke havde de ødelæggende virkninger af arbejdskonflikter og uro, som findes andre steder.

På grund af koloniens størrelse er der kun ringe mulighed for landbrug, og Hongkong er for en stor del afhængig af importerede fødevarer fra nabolandene inkluderende ris, grøntsager og kød fra Canton, som ikke ligger langt borte.

Som nævnt ovenfor har industrifolk haft held med at etablere sig i Hongkong, og i en sådan udstrækning har de været i stand til at fremstille forbrugsvarer, at selv Japan, der tidligere var hovedproducent af disse varer i Asien, nu betragter Hongkong som en af sine største konkurrenter. Tekstilfabrikker, væverier og klædefabrikker er Hongkongs vigtigste industrivirk-

Foroven. Den store bygning er »Union House«, hvor Ø. K. har kontorer på 10. etage.

Above. The big building is »Union House« where our Company has its premises on the 10th floor.

Udsigt over Hongkong set fra »Peak«en halvvejs oppe. I baggrunden, på den anden side af bjergene, ligger Kina. (Foto: Antoft).

View over Hongkong from half way up the Peak, with China behind the hills in the background. (Photo: Antoft).

Carlsberg kan »serveres« på mange måder. Kompagniet er agent for Carlsberg øl i Hongkong, og de hvide bluser med Carlsberg navnet uddeles til rickshaw kulier som reklame.

Carlsberg can be »presented« in many ways. Our Company are agents for Carlsberg beer in Hongkong and the white blouses with the Carlsberg name are distributed to rickshaw coolies for publicity purposes.

somheder, der leverer varer til eksport som f. eks. i 1961 beløb sig til 840 millioner kr., og disse industrier beskæftiger koloniens største antal arbejdere, og de indtjener de største beløb af fremmed valuta. Eksporten af disse varer har nået en sådan størrelse, at flere lande såsom England og U. S. A. har indført begrænsninger i importen heraf fra Hongkong. Andre industrier fremstiller også varer til eksport, af hvilke bl.a. kan nævnes: emaljeverer, aluminiumsvarer, termoflasker, maling, plasticvarer, inkluderende kunstige blomster i store kvanta, stormlygter, batterier, komfurer, varmeovne, ventilatorer, transistorradioser, radiatorer, fødtøj og andre lædervarer, møbler af træ og spanskør, kuriositeter og mange andre ting. Endvidere er der skibsværfter og fabrikker, der bygger store skibe, motorer og maskiner til eksport, såvel som adskillige ophugningsfirmaer, der ophugger gamle skibe og sælger jernet til omsmelting i japanske jernværker. Bl. a. har Kompagniets »Lalandia«, »Meonia« og »India« endt deres sidste rejse i Hongkong.

Det har været regeringens politik at skabe stabile forhold og en fast ramme indenfor hvilken handel og industri kan udvikle sig med et minimum af indblanding, skønt myndighederne næsten altid er villige til at række en hjælpende hånd, når dette kræves, f. eks. i tilfælde af importrestriktioner fra andre landes side.

Ø. K. var tidligere repræsenteret i Hongkong af et engelsk firma, John Manners & Co., men den 15. oktober 1935 oprettede Kompagniet sin egen filial med filialbestyrer H. E. Nielsen og hr. Mogens Pagh som ledere samt en stab på tre kinesere, af hvilke Mr. Leung Kwai Tung stadig er ansat hos os. Det første

kontor var i Queen's Building, hvor det forblev indtil juni 1960, da bygningen blev revet ned, og kontoret flyttedes til en ny bygning, Union House, som også ligger ud til vandet med en skøn udsigt over havnen. Den nuværende stab består af fem danskere og 49 lokale medarbejdere. I 1938 blev et underagentur af Hongkong-kontoret oprettet i Canton, men dette blev lukket nogle få år senere.

Hongkong-filialen beskæftiger sig med shipping og handel. – Tidligere ekspederede Hongkong-kontoret Kompagniets egne skibe på Europa-Østen linien, Trans Pacific linien, Bangkok-Japan linien samt en udenlandsk linie, men for en del år siden opgav Kompagniet Trans Pacific linien og senere Bangkok-Japan linien, og den udenlandske linie oprettede sin egen repræsentation i Hongkong, så kontoret tager sig nu kun af Kompagniets Europa-linie i Hongkong. Filialen er derfor interesseret i og i stand til at udvide sine shippingaktiviteter til også at betjene andre linier, hvis en lejlighed skulle byde sig.

Kontoret handler bl. a. med tømmer, som importeres fra Nordborneo, Birma og Thailand. Stammer fra Nordborneo opskæres i Hongkong, og en del eksporteres til Europa, U. S. A., Australien og Sydafrika, medens den del, der ikke egner sig til eksport, bruges lokalt til byggearbejder og andre formål. Den samlede import af stammer kan komme op på 45.000 tons om måneden, af hvilke størstedelen bruges lokalt. Fra Birma og Thailand importeres teak til fremstilling af møbler til eksport og til gulve og udsmykning af nye bygninger.

Til lokalt brug importeres også Carlsberg-øl, ris,

jordnøddolie, cashewnødder og på det mere tekniske område symaskiner til beklædningsindustrien, dieselmotorer til fiskerjunker og andre artikler.

Eksportafdelingen gør en del forretning i fyrværkeri, gunny bags og mindre kvanta af kinesiske varer til forskellige destinationer. Den gang, da Hongkong hovedsagelig var entrepot- og transithavn for handelen mellem Kina og fremmede lande, drog Kompagniet fordel heraf, men efter Korea-krigen har den kinesiske regering foretrukket at handle direkte med sine udenlandske forbindelser, og Hongkongs stilling som oplagringshavn er gradvis blevet mindre, hvilket har haft en ugunstig virkning på Hongkong-kontorets eksportforretning.

I betragtning af Hongkongs nyligt opnåede stilling som leverandør til verdensmarkedet af beklædningsvarer, uldgarn og tekstiler er filialen interesseret i at tage del i denne forretning.

Hongkong-kontoret sender endvidere normalt en repræsentant til Canton-messen, som afholdes to gange om året og varer en måned hver gang, for også på denne messe at varetage Kompagniets interesser ved at forsøge på at afslutte import- såvel som eksportforretning med Kina for Kompagniets kontorer rundt om i verden. Dette gøres ikke alene på messerne, men forespørgsler, som fremkommer under messerne følges op af Hongkong-kontoret. Forhandlinger på Canton-messerne har resulteret i køb af sojabønner, træolie, ris, valnødder, abrikoskerner, antimon og forskellige andre produkter, og kontoret har solgt forskelligt maskineri, hvede, byg og andre varer, som Kina har brug for.

Hongkong har med held tilpasset sig skiftende forhold. For at opveje tabet af den store entrepot- og transithandel håber man at kunne udvikle og udvide eksporten af egne produkter, selv om disse nye industrier vil komme til at møde voksende konkurrence fra Kina og Japan på markederne i Det fjerne Østen.

Gunnar Schmit.

This is where we live.

The British Crown Colony, Hongkong, sits like a small balcony on the Chinese mainland, and – besides 235 islands and islets – consists of three main sections, namely the island of Hongkong obtained in 1841, the Kowloon peninsula obtained in 1860 and the New Territories leased from China in 1898 for a period of 99 years. The latter two are situated in continuation of each other on the Chinese mainland directly north of Hongkong island and only separated by a mile of water.

The whole territory covers an area of approximately 398 square miles, of which Hongkong island with its densely populated city Victoria accounts for 29 square miles, and the equally densely populated Kowloon area covers 3½ square miles. It has approximately 400 miles of coastline and 700 square miles of territorial waters, some of which form the beautiful and excellent harbour of Hongkong, which loosely translated means »fragrant water«, a reminiscence from the old pirate ships coming to obtain water and to rest.

Hongkong enjoys four seasons, of which the coldest is November/February with fine dry weather showing temperatures about 10 degrees Celcius, when it is necessary to be warmly clad and have stoves or fires in the houses, whereas the warmest period is June/September with temperatures about 30 degrees Celsius, which is felt more than in other places with equally warm weather but drier, because of the very high humidity percentage ranging from 75 % to 100 %.

Hongkong island was a forbidding barren island, when taken over by the British, with very little flat land around the coastline and with many large hills of heights up to the highest, 1,810 ft. Victoria Peak. Since then, much land has been reclaimed from the surrounding sea. The business centre lies along the coastline and today with its 20-storey business houses and banks, resembles a small Manhattan. The residential area stretches further uphill, and wherever there is a small, partly level piece of land, one finds an apartment house. Contractors are even cutting their way into the hills to make way for housing projects on the side of the hills facing the harbour and also on top of the hills, from where there is a magnificent view over the harbour, Kowloon and the New Territories.

Still there is not sufficient land to house all the inhabitants and in particular the many refugees, and for many years

M/S »Sibonga« laster. Til venstre for stævnen »Union House«, hvor Ø. K. har kontorer, og i baggrunden Hongkongs berømte »Peak«. (Foto: Antoft).

M/S »Sibonga« in the course of loading. To the left of the bow the »Union House« where E.A.C. has its premises. In the background Hongkong's famous »Peak«. (Photo: Antoft).

Wyndham Street, Hongkong.
Det er endnu muligt at leje en bærestol og blive båret op ad den stejle »Peak«. Dette transportmiddel er dog ved at forsvinde nu.

Wyndham Street, Hongkong.
It is still possible to hire a sedan-chair and be carried up the steep Hongkong Peak. However, this means of transport is about to disappear now.

Ø. K. importerer Pfaff-maskiner til Hongkong. På en udstilling demonstrerer en ung kineserkvinde en Pfaff-symaskine til industribrug. T. v. Pfaff-afdelingens leder, Per Marcher.

E.A.C. import Pfaff sewing machines to Hongkong. At an exhibition there a Chinese woman demonstrates a Pfaff sewing machine for industrial use. To the left Mr. Per Marcher, who is in charge of our Sewing Machine Department.

the Government has reclaimed land from the sea to make way for office buildings, factories and housing settlements for former refugees. Being situated at the sea, Hongkong

has a large fishing fleet consisting of Chinese junks, which with their picturesque sails create a very romantic scene. when they pass the big modern ocean diesel-motor vessels anchored in the harbour. Mechanization of the junk fleet is, however, progressing fast and it will not take very many years, before the sailing junk will be a thing of the past. It is estimated that approximately 50,000 people live on-board the junks, and they provide a large part of the Colony's consumption of fish.

Hongkong has a fine sheltered deep water harbour with 17 square miles of landlocked anchorage, one of the finest and most efficient harbours in the world, used by approx. 5,500 larger vessels yearly from all corners of the earth. Hotel accommodation has increased threefold during the last three years and by 1963 hotels will be able to offer more than 6,000 rooms.

Hongkong's population is approximately 3.3 million today as compared with approx. 600,000 just after the last world war. The enormous increase in population is due mainly to the influx of refugees from China. The Hongkong government is making great efforts to house and feed all the refugees, and huge housing projects are continuously being built.

Of its 3.3 million inhabitants roughly 2.7 million people live and work in an area of approx. 14 square miles (London's 8.3 million are spread out over an area of 693 square miles), and many of these people have to cross the harbour every day from Victoria on Hongkong island to Kowloon and vice versa. Something like 150 million people are transported every year by the ferry companies.

Before the war and during some years after, Hongkong was largely dependent for its livelihood upon its entrepot trade with China, which gradually commenced breaking down after the establishment of the People's Republic of China in 1949. Most of the refugees were unskilled and impoverished and had to create a new life for themselves in Hongkong, and the standard of living for these masses was incredibly low. At the same time, however, many skilled and energetic industrialists from Shanghai and North China came to Hongkong bringing with them some skilled workers and considerable capital, with which they bought land and proceeded to establish new factories and industries and apply their resourcefulness in varied ways with enormous success, as we have witnessed today. In this, these Chinese industrialists were helped by the steady and easy conditions created by the British Government and the fact that the Colony was without the disastrous effects of labour troubles and unrest seen elsewhere.

Due to the Colony's size, agriculture is very limited, and we are largely dependent upon imports for our basic food supplies from various neighbouring countries, including rice, vegetables and meat from nearby Canton.

As mentioned above, industrialists have settled successfully, and to such an extent have they been able to produce consumer goods that even Japan – former principal Asian producer of consumer goods – finds that Hongkong has become a major competitor. Textile, weaving and garments manufacturing – there are 152 such factories – are by far Hongkong's most important industry, exporting for £ 42-million in 1961, and is the largest employer and also largest earner of foreign exchange. The export hereof has reached such dimensions that various countries, such as U. K. and the U. S. A. are putting ceilings on imports from Hongkong. Other light industries manufacture goods for export

Et vue ud over Hongkongs
 »Manhattan« med udsigt mod
 Kowloon og New Territories. Midt i
 billedet M/S »Ayuthia« på vej ud
 af havnen. (Foto: Antoft).

*A view of Hongkong's
 »Manhattan« towards Kowloon and
 the New Territories. In the
 middle of the picture the
 M/S »Ayuthia« leaving the harbour.
 (Photo: Antoft).*

and we mention a few: enamelware, aluminiumware, vacuum flasks, paints, plastic goods including artificial flowers in great quantity, hurricane lamps, batteries, stoves, heaters, fans, transistor radios, radiators, footwear and other leather goods, furniture, wooden as well as rattan, curious, etc. etc. There are a great many shipbreaking firms, which buy old ships for breaking up purposes from all over the world and export the scrap to Japanese steel mills. Recently the Company's three vessels, »Lalandia«, »Meonia« and »India«, were sold to shipbreakers here. There is also quite a large heavy engineering industry, which builds large vessels, as well as their engines and other engineering items, for export.

The government's policy has been to create stable conditions and a secure framework within which commerce and industry can flourish with minimum official interference, although the government is willing to give a helping hand when events require their interferences, f. inst. in the case of import restrictions by other countries.

In Hongkong The East Asiatic Co., Ltd. was previously represented by a British Firm, John Manners & Co., however, on the 15th October, 1935, the company decided to open its own branch, the Danish staff being Mr. H. E. Nielsen and Mr. M. Pagh, plus 3 Chinese staff, of whom Mr. Leung Kwai Tung is still working with us. The office was situated in the Queen's Building, where we remained until June 1960, when the building was demolished and the office was moved into a new building, the Union House, standing right at the waterfront with the most beautiful view over the harbour. The present staff working for the company in Hongkong consists of 5 Danish and 49 locally employed staff members. In 1938, a sub-agency of the Hongkong office was established in Canton, but was closed a few years later.

Our activities include Shipping and Trading, which have seen their ups and downs during the years.

Previously, we handled the company's own ships on the Far East/Europe Line, Trans Pacific Line, Bangkok/Japan Line and a foreign Line, however, several years ago the company ceased to operate the Trans Pacific Line, and later the Bangkok/Japan Line, and the foreign Line established its own representative in Hongkong, so now we only attend to our Europe vessels in Hongkong and also husband these vessels when they call at Chinese ports. We are, therefore, open and have the capacity for extending our shipping activities for handling other Lines, should the opportunity arise.

In regard to Trading, we import timber from North

Borneo, Burma and Thailand. Logs imported from North Borneo are sawn in Hongkong, and we export a part to Europe, U. S. A., Australia and South Africa, whereas the non-exportable part is used locally for construction and other purposes. Total overall import of logs may reach as much as 36,000 loads per month, of which the majority is for local use. From Burma and Thailand teak is imported and used for the manufacture of furniture for export and for floors and decorations in new buildings.

We also import for local consumption Carlsberg Beer, Rice, Groundnut Oil, Cashew Kernels and, in the more technical vein, sewing machines for the garment industry, diesel engines for the fishing junks and a few other articles.

For export we do some business in Firecrackers, Gunny Bags and various smaller quantities of Chinese produce to various destinations. When Hongkong was mainly used as an entrepot port for trade between China and foreign countries the company benefitted accordingly, but since the Korean War, the People's Republic of China has preferred to trade direct with their foreign connections in other countries, and Hongkong's position as an entrepot port has gradually diminished, which has had an adverse effect on our export activities.

In view of Hongkong's newly attained position as a world market supplier of garments, woolyarn and textiles, we would like to participate in the trade, and efforts are made in this direction.

Apart from Hongkong itself, we usually have a representative stationed at the Canton Fair, which is held twice a year, a month at a time, and at the Fair our representative looks after the company's interests in trying to conclude business, both import/export, with China on behalf of the company's offices around the world. Not only is this done at the Fairs, but enquiries emanating during the Fair are followed up by this office in the intervening time between the Fairs. Business at the Canton Fairs has resulted in the purchases of Soyabeans, Wood oil, Rice, Walnutmeat, Antimony, Apricot Kernels and several other products, and in the other direction we have sold various machinery and plant, Wheat, Barley and other items as required by China.

Hongkong has been successful in adjusting itself to changing circumstances. To compensate for the loss of its large entrepot trade, Hongkong hopes further to develop and expand the export of its own manufactures, even though these new industries will face growing competition from China and Japan for the Far Eastern markets.

Gunnar Schmit.

SKANDINAVISK SØFARTS- MESSE

For at udbrede kendskabet til moderne skibsfart og skibsbygning og den industri, som er leverandører til værfter og rederier, havde Foreningen til Søfartens Fremme i samarbejde med Fyens Forum i dagene 1.-9. september 1962 i Odense arrangeret »Skandinavisk Søfartsmesse 1962«.

Udstillingen havde bl. a. en historisk afdeling med skibsmodeller fra oldtiden til vore dage, og der var afdelinger omfattende Fyr- og vagervæsenet, Rednings-tjenesten, skibsbygning og søkort, og desuden var der oplysningsstande fra handelsflåden og værnene, hvor praktiske og erhvervsmæssige spørgsmål blev besvaret. Der var også særlige udendørs arrangementer i Odense havn, hvor forskellige danske og udenlandske skoleskibe var ankret op sammen med enheder af flåden, der kunne beses af udstillingens gæster.

Kompagniet havde sin egen stand på messen, smukt og hensigtsmæssigt opbygget og arrangeret af vor egen Teknisk Afdeling. På den store bagvæg var der på en meget overskuelig måde givet en kort og klar oversigt over, hvordan man bliver styrmand, henholdsvis maskinmester, i Ø. K., og på to plinter foran var opstillet modeller af M/S »Asmara« og M/S »Songkhla«. På den ene plint var Kompagniets sejrtruter angivet i farver på et stort kort, og gennem en højttaler blev der dagen igennem givet Ø. K.-skibspositioner, indtalt af redaktør

Gunnar Nu-Hansen, afvekslende med eksotisk musik. På den anden plint vistes et stort verdenskort, hvor Kompagniets 111 kontorer var angivet som lysende prikker. Til stede på vor stand var overstyrmand D. V. Venslev, og han måtte besvare i hundredvis af spørgsmål i de ti dage, messen varede. På standen var der også fremlagt trykte kort, som kunne fyldes ud med navn og adresse, og vi har den glæde at kunne sige, at Inspektionerne og Proviantafdelingen tilsammen har modtaget over 200 forespørgsler fra unge, som er interesseret i nærmere oplysninger om uddannelsen til dæksofficer, maskinofficer og hovmester.

Vi håber, at i hvert fald nogle af disse forespørgsler vil resultere i et fremtidigt nærmere samarbejde.

Danmarks Rederiforening og nogle af rederierne havde stande, hvor der vistes båndfilms i forbindelse med oplysninger om mulighederne for en karriere til søs. Men også på anden måde var filmen taget i brug. Kompagniet har i sin tid skænket Søfartens Fremme en let forkortet udgave af Bendt Rom filmen »Sol over Siam«, og blandt andre film vistes den hver aften under titlen: »Med Ø. K. over havene til skovene«.

Den var en stor succes.

Udstillingen havde vakt megen interesse landet over, og man regner med, at ialt 22.000 gæster har besøgt søfartsmessen.

VED DE

at tennis nedstammer fra det gamle »Jeu de Paume«, som dyrkedes ivrigt i middelalderen, og hvor det oprindeligt kom an på med håndfladen at slå en bold over en jordvold. Siden anvendte man en slags ketsjer, og i Frankrig, hvor spillet særlig dyrkedes, brugte man

at råbe »Tenez« (= »givagt« eller »spil«), og heraf har navnet tennis udviklet sig.

Hoffet og de fornemme dyrkede i reglen dette spil i lukkede »boldhuse«, hvoraf vel et af de kendteste er det gamle boldhus i Versailles, hvor Trediestands deputerede tilsvor hinanden, at de ikke ville skilles, før Frankrig havde fået en fri forfatning.

Det gamle spil gik efterhånden af mode, indtil det genopstod i England som »lawn«-tennis i sin nuværende form omkring 1875.

PENGETRANSPORT TIL PRAE

Musket er kommet i besiddelse af et brev til Bangkok-filialet fra Office of the Financial Adviser, Bangkok, dateret 18. juni 1915, indeholdende direktiver til firmaer om, hvorledes de kan få udbetalt fordringer på regeringen mod halve pengesedler, hvis anden halvdel er blevet stjålet eller på anden måde gået tabt. Vedlagt brevet var et uddrag af en bekendtgørelse fra den siamesiske finansminister af 7. september 1902, som lyder:

Para 10 of Notification by the Minister of Finance, dated 7th September 1902, relative to the issue of Currency Notes.
10. Persons holding half notes are at liberty to deposit them at the Currency Office, but before payment can be made the owner must satisfy the Currency Department on the following three points:—

- (1) That he was the last owner of the whole note,
- (2) that he cannot produce the missing half owing to circumstances over which he has no control,
- (3) that it is not possible for any other person to make good a claim to the value of the note.

If the Currency Office is satisfied on these points the value of the note will be paid to the depositor at the expiry of six

months, on his entering into a bond with the Currency Department to make good any loss which the Government may suffer in regard to that note.

(Blyantsnotat på foden af brevet):

When drawing money to be sent upcountry the Bank must give us a letter in which they say, that they herewith hand us so and so many notes of a certain valuation to be sent to Phrae (it is not necessary to state the numbers of the notes). This will satisfy the Government as far as proving our legal right to the notes.

(Acc. to conversation with Mr. Williamson 19. 6. 1915).

Direktør O. Bjørling, hvis blyantsnotat var påført nederst på bekendtgørelsen, har forklaret, at medens man tidligere sendte sølvpenge i tunge kasser fra kontoret i Bangkok op til skovene – en besværlig transport, som krævede vagtsmænd, rekvireret fra gendarmeriet – gjorde naturligvis udstedelsen af pengesedler pengetransporterne meget nemmere. Og for at kunne foretage forsendelserne uden risiko, klippede man simpelthen pengesedlerne over og sendte de to halvdele i hver sin postgang. Hvis den ene forsendelse skulle gå tabt, enten ved tyveri eller på anden måde, ville det fulde beløb blive refunderet ved aflevering af de andre halve pengesedler.

Nyt „Selandia“-maleri

Direktionen har ladet marinemaleren Søren Brunoe udføre et maleri af Kompagniets første M/S »Selandia«. Maleriet ophængtes den 22. juli til højre for indgangen til direktionens salon på 3. etage. Overfor, på samme etage, er »Selandia«s skibsklokke ophængt.

Our Managing Directors have commissioned Mr. Søren Brunoe, a Danish marine painter, to paint our Company's first M/S »Selandia«. On 22nd July the painting was hung on the 3rd floor of our head office building to the right of the entrance to the saloon of our Managing Directors. Opposite, on the same floor, hangs the ship's bell of the »Selandia«.

DET GÅR NOK, *men ofte galt!*

Det burde være en selvfølgelig ting for enhver sømand, at man ikke må arbejde på en stilling på skibssiden uden livline, lodslejder, der når ned til vandet, og flydende redningskrans.

Desværre tilsidesættes denne elementære sikkerhedsregel gang på gang. Fornylig faldt en ung sømand overbord fra et skib i Frederiksværk under arbejde med rustbankning fra en stilling på skibssiden. Han havde ikke brugt livline og druknede. Han kunne ikke svømme.

Husk altid livlinen ved udenbords arbejde og gør eventuelt kolleger opmærksom på, at det er dumt at tilsidesætte denne forsigtighedsregel. *Man er ikke en »Tøsedreng«, fordi man bruger livline.* Kontrollér, at liner er i orden og i stand til at tåle belastningen uden at knække. Opbevar livliner på et tørt og mørkt sted, hvor de ikke er i berøring med maling, syre eller lignende stoffer.

Husk livlinen.

Søfartens Arbejderbeskyttelsesudvalg.

boldklub

(Ø. K. B.)

Ved KFIU stævnerne den 19. og 26. august lykkedes det vore deltagere at opnå gode placeringer, således at deres flid med at passe træningen sæsonen igennem fik sin belønning. Fire af vore deltagere blev udtaget til at repræsentere København ved landsdelsstævnet i Vingsted den 8. og 9. september, men af forskellige grunde kom kun to med, nemlig:

Steen Albrechtsen, Maskin Afd. »4«, der blev nr. 2 i længdespring, og

Bjarne Christensen, Eksp. Afd. »D«, der blev nr. 3 i spydkast.

Københavnerne vandt atletikmatchen.

Sidst i september afholdes i forbindelse med idrætsmærkeprøverne en intern Ø. K. konkurrence.

Der er som sædvanlig træning hver søndag formiddag i hallen på Maltegårdsvej, og hold er anmeldt i KFIU's M- og B-række. God tilslutning og flittig træning er nødvendig i år for at kunne fastholde klubbens position, og vi vil være glade for at tælle endnu flere af vore damer blandt deltagerne, således at alle holdene kan blive fuldtallige.

Da O. Kieler er blevet indkaldt til militærtjeneste, varetager Leo Hartvigsen, Hovedbogholderiet, ledelsen af denne afdeling.

Der er et gammelt ord, der siger, at al begyndelse er svær, og det synes, som om vore M- og A-hold har sat det som motto for deres indledende kampe i dette efterår. At der ville blive større modstand for os i A-rækken end i B-rækken var jo ventet, men det bør kun animere spillerne til at yde deres allerbedste og derved vise, at de også kan opnå gode resultater i A-rækken. For begge holds vedkommende gælder det, at der er spillere, som slapper af under kampen og derved medvirker til, at det kan gå som f. eks. mod F.L.S., hvor vi førte med 4-0 og endte med at spille uafgjort

4-4. Endnu kan meget dog rettes op, dersom spillerne giver hinanden håndslag på at yde deres bedste hver gang og under hele kampen. Som et forsøg på at give vore ældre spillere og de nye ukendte spillere lejlighed til at deltage i turneringskampe, har vi i år anmeldt hold i F-rækken, og dette hold har endnu ikke tabt en kamp.

Da J. Bøcker Jensens arbejde i Eksportafdelingen ikke levner ham tid til fortsat at passe fodboldafdelingen, har Steen Hansen fra Træafdelingen overtaget dette arbejde. Vi ønsker ham held og lykke til det og takker den afgående leder for hans indsats.

Vi har atter i år lejet Idrætshusets store sal om lørdagen fra kl. 14-15 og håber at se mange interesserede spillere derude, således at vort hold kan opnå et bedre resultat end i fjor i KFIU-turneringen.

Vinterens arbejde er begyndt, og det foregår som tidligere år i Nyboder Skole lørdag kl. 14-15. Idrætsmærkeprøver indgår også som led i denne undervisning.

Endelig blev den længe ventede langtursbåd leveret fra bådbyggeren i Løgstør, og i strålende sensommer-sol blev den døbt lørdag den 1. september og fik navnet »Pyramide«. Der blev straks foretaget en tur, og både roerne og styrmanden var meget begejstret for den. Der er derfor ingen tvivl om, at båden vil blive flittigt benyttet i den resterende del af sæsonen, og klubben siger endnu en gang Kompagniets direktion tak for båden.

Efter endt bådedyb sås en båd runde indløbet til lystbådehavnen med retning mod den ponton, hvor 17 kaniner stod opmarcheret. Det var selveste Kong »Neptun«, som ankom for sammen med sine mænd at døbe disse kaniner og gøre dem til rigtige roere. Dette sceneri vakte på den solrige dag stor moro blandt de mange tilskuere og endte traditionelt med, at kaninerne til sidst efter endt »mishandling« rottede sig sammen og smed kongen og alle hans mænd ud i det våde element, hvor de hørte hjemme. Senere blev der trak-

Kontorchef Harald Berner døber den nye langtursbåd. Den fik navnet »Pyramide«.

Mr. Harald Berner baptizing our new racing-boat. It was named »Pyramide«.

Kong Neptun, der lige er ankommet til Langelinie for at døbe »kaninerne«, oplæser sin proklamation i forbindelse med dåben.

Arrived at Langelinie to baptize the greenhorns King Neptun reads his proclamation in connection with the ceremony.

Flydende Zoo

Når M/S »Bogota« i slutningen af næste måned ankommer til København, har den en hel lille zoologisk have på dækket. Det er tre thailandske vandbølter, en gave fra Kong Bhumibol Adulyadej til Københavns zoologiske have og en tapir, som haven har købt af Bangkoks zoo. Endvidere den tredje og mindste af de elefantunger, det danske kongepar fik foræret under besøget i Thailand i januar måned i år. Den var dengang så lille, at man besluttede sig til at lade den blive hos sin mor et halvt års tid, før den skulle til Danmark.

teret med et glas vin, og de nye roere fik overrakt deres dåbsbreve. Om aftenen var der fest i bådehuset.

Rosæsonen forventes afsluttet omkring midten af oktober, og derefter regner man med, at medlemmerne stiller sig til rådighed, når bådene skal rengøres, slibes og lakeres.

Det har været en våd sæson, hvor alle arrangementer er blevet forsinket. De individuelle KFIU-turneringer er afsluttet for M- og A-rækkernes vedkommende, men det lykkedes ikke vore spillere at bjerge noget mesterskab i land. Tom Christensen nåede at spille finalekampe i A-rækken, men blev her slået af S. Blankholm fra Philips.

Det samme var tilfældet i M-double rækken, hvor Stig Poulsen med Gregers Petersen fra Esso i finalen tabte til Jan Raffel/P. Schultz fra Handelsbanken.

Holdturneringen i A- og B-rækken er endnu ikke færdigspillet. Nogen topplacering er der imidlertid ikke tale om i år.

Vor interne turnering blev udkæmpet i 2 single rækker og 1 double række. Deltagelsen har været noget mindre end sædvanlig, men dette må vel skrives på vejrets regning.

Ø. K. mester i single blev atter i år S. Birch Poulsen, Eksp. Afd. »C«, der i finalen slog direktør Pagh med 5-7, 6-1, 7-5, 6-2.

Double finalen blev også vundet af Birch Poulsen med E. Almdal, Eksp. Afd. »P«, som makker. Parret slog direktør Pagh/Henrik Jacobsen, DS, med 7-5, 5-7, 6-2.

Om begge kampe gælder, at de var livlige og med mange gode bolde imellem, selv om vejret, med den svingende blæst, skabte vanskeligheder for spillerne.

B-rækken blev vundet af Ole Suszkiewicz, Imp. Afd. »K«, der vandt slutkampen over Chr. Mathiesen, Træaf., med 5-7, 6-2, 6-3.

H. B.

TENNIS • DJAKARTA

Forstkandidat Torben Brüel, Djakarta, vandt den 28. juli finalekampen i den derværende engelske klubs tennisturnering. Klubbens navn er British Cricket Club, normalt kaldet »The Box«, og det tog Brüel fem kampe at nå frem til finalen, som han vandt 6-3, 5-7, 6-2. Modspilleren var en englænder ved navn McDonald.

Det er første gang, at en dansker har vundet Box'ens tennisturnering.

